Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 006 van 15 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat R. AKTEPE**
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 28 november 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien de beschikking tot de vaststelling van de kosten van 31 december 2025 met refertenummer 135022.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 31 augustus 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 juni 2025 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van mevrouw A.-H. S., die de Franse nationaliteit heeft.

Op 28 november 2025 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie inzake deze aanvraag een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die per aangetekend schrijven van 28 november 2025 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"*(…)*
In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 04.06.2025 werd ingediend door:

Naam: D. (…)
Voorna(a)m(en): R. (…)
Nationaliteit: Marokko
Geboortedatum: (…).1993
Geboorteplaats: B. B. (…)

Identificatienummer in het Rijksregister:
(…)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te:
(…)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.
Betrokkene deed een aanvraag gezinshereniging in functie van zijn echtgenote, de genaamde A.-H., S. (…) (RR xxx) met Franse nationaliteit, en dit in toepassing van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40bis, §2, 1°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "(…) de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;"

Referentiepersoon bekwam het verblijfsrecht als Europese loontrekkende op 19.12.2024. Uit bijkomende gegevens in het administratief dossier blijkt dat de referentiepersoon echter sedert 31.08.2025 niet meer tewerkgesteld is. Er kan op basis van de gegevens in het administratief dossier niet worden uitgemaakt in welke hoedanigheid zoals gestipuleerd in artikel 40, § 4 van de vreemdelingenwet de referentiepersoon als EU-burger heden in België verblijft. Er kan bijgevolg niet worden nagegaan of de voorwaarden voor gezinshereniging van de betrokkene conform artikel 40bis VW werden voldaan.
De referentiepersoon kreeg het verblijfsrecht in hoedanigheid van loontrekkende. Als mevrouw heden evenwel het verblijfsrecht wenst uit te oefenen in een andere hoedanigheid (beschikker, werkzoekende, zelfstandige, loontrekkende of student), waardoor zij het recht op gezinshereniging zou kunnen openen, zal zij daartoe de nodige stukken dienen voor te leggen. De referentiepersoon is ertoe gehouden dit aan te tonen teneide de Dienst Vreemdelingenzaken in staat te stellen de voorwaarden voor gezinshereniging voor de verblijfsaanvraag van haar echtgenoot conform artikel 40bis VW te onderzoeken.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. We hebben niet vastgesteld dat de huidige bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat er niet kan worden vastgesteld welke deze zijn op basis van voorliggende gegevens.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd aan betrokkene op basis van art. 40bis VW. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.
(…)"

Op 17 februari 2026 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van mevrouw A.-H. S., die de Franse nationaliteit heeft.

2. Over de ontvankelijkheid

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).
Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij de gevraagde nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen vernietiging van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

De thans bestreden beslissing betreft de weigering van de verblijfsaanvraag die verzoeker heeft ingediend op 4 juni 2025, en dit met het oog op de gezinshereniging met zijn echtgenote, die de Franse nationaliteit heeft.

Op 25 augustus 2026 heeft verweerder aan de Raad een aantal stukken overgemaakt. Hieruit blijkt dat verzoeker op 17 februari 2026 een nieuwe verblijfsaanvraag heeft ingediend in functie van dezelfde referentiepersoon, dit is zijn echtgenote A.-H. S., die de Franse nationaliteit heeft.

Door het indienen van een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde referentiepersoon en op dezelfde rechtsgrond, heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van een vorige aanvraag, te wijzigen en alsnog het verblijfsrecht te erkennen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De Raad wijst erop dat de vernietiging van de thans bestreden weigeringsbeslissing slechts tot gevolg kan hebben dat verweerder een nieuw standpunt moet innemen over de eerdere verblijfsaanvraag van 4 juni 2025. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om de verblijfsaanspraken van verzoeker te beoordelen in het licht van de nieuwe aanvraag van 17 februari 2026, gelet op het feit dat hij andermaal door verzoeker werd gevat. De gebeurlijke nietigverklaring van de bestreden beslissing van 28 november 2025 kan niet tot een ander resultaat leiden. Indien de verweerder inzake de nieuwe aanvraag van 17 februari 2026 opnieuw een weigeringsbeslissing treft, kan verzoeker tegen deze nieuwe beslissing bovendien de rechtsmiddelen aanwenden die hem ter beschikking staan, zodat een eventuele onwettigheid van de motivering van de beslissing over verzoekers nieuwe aanvraag alsnog kan worden vastgesteld (cf. RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

Verzoeker doet bijgevolg niet langer blijken van het vereiste actueel belang (cf. RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c).

Het beroep is bijgevolg niet-ontvankelijk en dit bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijftien september tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN J. CAMU